Dosarul nr. 2-878/2025;
2-25122603-24-2-26082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 februarie 2026 orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanța de judecată in componența:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Clevada Adrian
Grefier Lilia Simon, Cotruța
Irina
Cu participarea:
Reprezentantul reclamantei, avocat stagiar Ogor Anatolie
Reprezentantul pârâtului, avocat Nicolaev
Ghenadie
În lipsa:
Reclamantei Bostan Tatiana
Pârâtului Bostan Anatolie
Reprezentantului Structura Teritorială de Asistență Socială Criuleni
Reprezentantului Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor a sect. Botanica, mun. Chișinău

examinând în şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Bostan Tatiana către Bostan Anatolie, intervenienți accesorii Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor a sect. Botanica, mun. Chișinău și Structura Teritorială de Asistență Socială Criuleni privind decăderea din drepturile părintești și compensarea cheltuielilor judiciare.

Cauza s-a aflat pe rolul instanței de la 26 august 2025 până la 24 februarie 2026.

<u>În fapt, instanța de judecată a constatat:</u>

La data de 26 august 2025, Bostan Tatiana prin intermediul avocatului stagiar Ogor Anatolie, a depus în instanță cerere de chemare în judecată către Bostan Anatolie cu privire la decăderea din drepturile părintești asupra copilului minor *****, născut la *****, cât și compensarea cheltuielilor judiciare.

În susținerea acțiunii reprezentantul reclamantei a invocat că, din căsătoria între reclamanta Bostan Tatiana și pârâtul Bostan Anatolie s-au născut doi copii: *****, născută la *****, și *****, născut la *****, care în prezent locuiesc împreună cu reclamanta și care le asigură

întreaga grijă și susținere necesară. În privința fiicei majore, susține că aceasta a resimțit pe deplin lipsa implicării paternale, fiind crescută și educată exclusiv de mamă. Astfel, fiica ***** a traversat o copilărie marcată de traume psihologice și de mediul toxic creat de pârât, iar până astăzi simpla menționare a numelui tatălui îi provoacă tulburări emoționale, fapt ce dovedește impactul negativ profund pe care comportamentul pârâtului l-a avut asupra ei.

Afirmă că, în perioadă de după desfacerea căsătoriei, pârâtul nu a manifestat nici un interes real față de copilul minor *****, nu l-a vizitat, nu s-a implicat în creșterea și educarea lui, nu i-a oferit nici un sprijin afectiv sau material. Fiul nici măcar nu-și cunoaște tatăl, fiind complet străin de figura paternă, iar această absență totală din viața minorului echivalează, în fapt, cu un abandon paternal, care contravin obligațiilor legale și morale ale unui părinte.

Menționează că, recent pârâtul Bostan Anatolie a depus la Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Botanica, mun. Chișinău o cerere cu privire la stabilirea unui grafic de întrevederi cu minorul, solicitare care în opinia părții reclamante nu este animată de un interes autentic pentru copil, ci o manevră formală, lipsită de sinceritate, venită după ani întregi de indiferență și dezinteres.

În prezent, copilul minor ***** trăiește o copilărie echilibrată și fericită alături de mama sa, este un copil curios, harnic și dornic să descopere lumea, beneficiind de un mediu stabil, plin de afecțiune și siguranță, urmare introducerea unei persoane complet străine pentru el, pe care să fie constrâns să o recunoască drept tată, ar pune în pericol liniștea și dezvoltarea lui emoțională. Mai mult ca atât, pârâtul nu doar că a lipsit complet din viața copilului, dar a demonstrat în mod constant o conduită ireproșabilă, refuzând să achite în mod regulat pensia de întreținere datorată minorului. Consideră că, atitudinea descrisă a tatălui față de fiu dovedește nu doar indiferența față de copil, ci și lipsa de respect față de ordinea de drept și hotărârile instanței. În plus, comportamentul pârâtului a fost caracterizat de agresivitate și manipulare, acesta fiind unul dintre principalele motive care au condus la destrămarea căsătoriei.

Susține reprezentantul reclamantei că, într-o perioadă de peste șapte ani, pârâtul nu a manifestat nici un interes de a fi prezent în viața fiului minor, nu a contribuit la creșterea și educarea lui, nu i-a oferit nici cel mai mic sprijin material, moral sau emoțional. Lipsa de implicare a pârâtului în viața copilului este o alegere constantă a ultimului, un refuz voit și sistematic de a-și asuma rolul firesc de tată, absența sa permanentă s-a transformat într-o realitate traumatizantă pentru copil, echivalând cu o formă de abandon paternal. Mai menționează că, mărturiile copilului sunt sugestive pentru a înțelege consecințele acestei neglijențe, care povestește că la grădiniță toți copiii erau aduși și luați de tați, iar el mereu doar de mama, nu a fost niciodată felicitat cu ziua sa de naștere de tată. Aceste fapte, repetate an după an, nu constitui simple neglijențe întâmplătoare, ci reflectă un comportament constant, lipsit de grijă.

Consideră că, comportamentul tatălui nu poate fi redus la o simplă neînțelegere între părinți sau o greșeală de educație, ci reprezintă o formă de abuz emoțional și de neglijență persistență, cu consecințe directe asupra echilibrului psihologic al copilului. Această lipsă de implicare a contribuit la crearea unui climat familial toxic, marcat de traume și insecuritate emoțională, reclamanta nu dorește că aceste sentimente să fie retrăite de minor.

Se relevă că, pârâtul nu și-a îndeplinit niciodată obligațiile părintești, a neglijat copilul prin absența sa totală și a exercitat o influență negativă prin lipsa de afecțiune, prin respingere și indiferență. Totodată, obligațiile părintești nu se reduc doar la o contribuție financiară minimală, or părinții au datoria de a asigura o îngrijire efectivă, educație, dragoste, protecție și un mediu în care copilul să se dezvolte fizic, mintal, spiritual și moral. Pârâtul nu doar că a ignorat aceste obligații, dar prin conduita sa a dovedit o atitudine de respingere constantă, transformând lipsa de

implicare într-o regulă de viață și creând un risc real pentru dezvoltarea sănătoasă a copilului minor.

Mai notează reprezentantul reclamantei, că decăderea pârâtului Bostan Anatolie din drepturile părintești nu reprezintă o sancțiune disproporțională sau o pedeapsă, dar o măsură absolut necesară pentru protejarea interesul superior al copilului minor al părților care are nevoie de stabilitate, de siguranță emoțională și de un mediu lipsit de influențe negative. La fel, nu poate fi ignorată și atitudinea pârâtului față de proprii săi copii, o atitudine care dezvăluie nu doar indiferență, ci și o respingere categorică a responsabilităților părintești.

Apreciază că, comportamentul și conduita pârâtului față de minor intră direct sub incidența prevederilor art. 67 din Codul familiei, care stipulează expres posibilitatea decăderii din drepturile părintești în cazul în care părintele nu își respectă obligațiile. În speță, pârâtul a refuzat aceste obligații încă din prima zi, a neglijat interesele copilului, a exercitat o influență negativă prin absența sa totală și a perpetuat un climat de insecuritate emoțională.

Rezultând din cele expuse în cererea de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei solicită decăderea din drepturile părintești a pârâtului Bostan Anatolie asupra copilului minor *****, născut la *****, cât și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei Bostan Tatiana a cheltuielilor judiciare suportate în prezentul proces.

Temeiuri de drept în susținerea acțiunii au fost invocate prevederile art. art. 53 alin. (1) – (2^1), (4), 58 alin. (1), 60 alin. (2), 64 alin. (1), 67 lit. a) din Codul Familiei.

Pârâtul Bostan Anatolie la 28 octombrie 2025 a depus notă de referință la acțiunea reclamantei, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind una neîntemeiată. În susținerea poziției sale a indicat că, la 27 mai 2006 între el și reclamanta Bostan Tatiana a fost înregistrată căsătorie oficială la Primăria Dolna, raionul Strășeni, sub nr. 5, iar din relațiile conjugale s-au născut: fiica *****, născută la ***** și fiul *****, născut la *****. La 29 mai 2018 Bostan Tatiana a depus acțiune în instanța de judecată, iar prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2019 a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Bostan Tatiana către Bostan Anatolie cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere și compensarea cheltuielilor judiciare. Astfel a fost desfăcută căsătoria încheiată între Bostan Tatiana și Bostan Anatolie înregistrată la 27 mai 2006 la Primăria Dolna, raionul Strășeni, sub nr. 5, s-a determinat domiciliul copiilor minori *****, născută la ***** și *****, născut la *****, la domiciliul mamei Bostan Tatiana. Prin același act judecătoresc s-a dispus încasarea de la Bostan Anatolie în beneficiul lui Bostan Tatiana pensia pentru întreținerea copiilor minori ***** și ***** în mărime de 2200,00 lei lunar, începând cu data adresării în instanța de judecată -29 mai 2018, până la atingerea majoratului copiilor minori.

Susține că, din momentul emiterii hotărârii și până în prezent el a achitat regulat pensia de întreținere a copiilor, fapt stabilit din confirmarea nr. 192p/a-292/2020 din 22 octombrie 2025 eliberată de executorul judecătoresc Novicov Dmitrii. La fel, a achitat în beneficiul reclamantei pensie de întreținere a fostului soț până la împlinirea vârstei de 3 ani de către copil. Însă, la toate încercările de a petrece timpul cu copiii nu au avut succes pe motiv că mama acestora Bostan Tatiana nu îi permitea să-și vadă copiii. Urmare, la 06 august 2025 a depus o solicitare în adresa Direcției Protecției Copilului Criuleni cu privire la stabilirea unui grafic de întrevedere cu copilul minor *****. Astfel consideră că, reclamanta a înaintat acțiune în instanță cu privire la decăderea din drepturile părintești, cu scopul îngrădirii în continuare a posibilității de a se vedea cu fiul minor.

Urmare, afirmă că, pentru decăderea din drepturile părintești pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreținere este necesară existența unor probe concludente și pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credință, inclusiv prin viclenie, de la plata pensiei de întreținere. Consideră că, nu sunt temeiuri de a fi decăzut din drepturile părintești față de fiul său *****, or el nu manifestă un comportament agresiv față de copil, a achitat permanent pensia de întreținere, precum și se interesează permanent de soarta fiului. Reclamanta îl limitează posibilitatea de a avea întrevederi cu minorul, motiv pentru care el și s-a adresat cu cerere privind stabilirea unui grafic de întrevedere cu copilul. Concluzionează că, cererea de chemare în judecată este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În partea cerinței reclamantei cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată a indicat că, la actele cauzei nu a fost prezentat nici un bon de plată care să demonstreze careva cheltuieli, nu a fost prezentat vreun raport de activitate al avocatului care să conțină lista detaliată a acțiunilor întreprinse, fapt ce denotă în opinia sa caracterul speculativ al pretențiilor de compensare a cheltuielilor de asistență juridică.

Ulterior, la 28 ianuarie 2026 *reprezentantul pârâtului, avocatul Nicolaev Ghenadie* a formulat o *referință suplimentară privind acțiunea reclamantei*, susținând că partea pârâtă nu este de acord cu cele relatate în cerere și nu o recunoaște. Or, cererea de chemare în judecată având ca obiect decăderea din drepturile părintești este construită pe o expunere amplă, dar lipsită de consistență juridică și probatorie, bazată preponderent de aprecieri subiective, calificări generale și repetarea acelorași susțineri sub forme diferită, fără dovedirea îndeplinirii condițiilor stricte și cumulative prevăzute de art. 67 din Codul familiei. Afirmațiile reclamantei din acțiune au un caracter declarativ și apreciativ, care nu sunt însoțite de acte, rapoarte ale autorității tutelare. Hotărâri judecătorești, sancțiuni contravenționale sau penale ori alte mijloace de probă care să demonstreze existența unei conduite grave, sistematice și culpabile din partea pârâtului.

A notat că, din cererea de chemare în judecată rezultă că reclamanta își întemeiază solicitarea de decădere din drepturile părintești pe dispozițiile art. 67 Codul Familiei, susținând în esență că pârâtul s-ar fi eschivat de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere. În speță, nu se face dovada unor acțiuni sistematice de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, iar simpla lipsă a unei relații ideale sau tensionarea raporturilor dintre părinți nu echivalează juridic cu abandonul și nu poate justifica aplicarea unei sancțiuni extreme. Or, dispozițiile art. 67 Codul familiei are caracter de excepție și permite aplicarea unei măsuri extrem de severe decăderea din drepturile părintești, însă numai în situații strict și limitativ prevăzute de lege, care presupun o conduită gravă, constantă și dovedită, precum rele tratamente, abuzuri, periclitarea dezvoltării copilului sau eschivarea culpabilă și persistență de la obligațiile părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere,

La caz, pretinsa neachitarea a pensiei de întreținere nu este reală, deoarece pârâtul nu înregistrează restanțe la plata obligației de întreținere, fapt demonstrat prin confirmarea eliberată de executorul judecătoresc la 22 octombrie 2025. Totodată, neachitarea pensiei de întreținere chiar dacă ar fi confirmată, nu atrage după sine automat decăderea din drepturile părintești, ci constituie un motiv pentru angajarea unor forme de răspundere prevăzută de lege. Decăderea reprezintă o măsură de ultim resort, care nu poate fi fundamentată exclusiv pe afirmații generale sau pe o interpretare extensivă și nejustificată a art. 67 din Codul familiei.

Referitor la Raportul de evaluare psihologică nr. 27 din 16 octombrie 2025 prezentat de partea reclamantă în susținerea pretențiilor sale, a subliniat că în speță nu a fost dispusă și efectuată o expertiză psihologică. Opinează că raportul anexat reprezintă un mijloc de probă orientativ, cu caracter preponderent descriptiv, lipsit de forță probatorie autonomă în stabilirea

existenței sau inexistenței temeiurilor legale necesare pentru aplicarea decăderii din drepturile părintești. Mai mult, raportul de evaluare psihologică depus la actele cauzei reține în esență că, minorul nu a dezvoltat o legătură afectivă cu tatăl biologic Bostan Anatolie și că se declară împotriva realizării întrevederilor cu acesta. Lipsa legăturii afective sau reticența exprimată de minor față de întrevederi reprezintă constatări de ordin psihologic și descriptiv, care nu se circumscriu temeiurilor legale restrictive ale decăderii din drepturile părintești, în absența unor fapte grave, culpabile și dovedite imputabile părintelui. Urmare, o asemenea evaluare psihologică, chiar acceptată ca atare sub aspect factual, nu poate constitui prin ea însăși, temei legal pentru aplicarea măsurii extreme prevăzute de art. 67 din Codul familiei.

A mai notat reprezentantul pârâtului că, lipsa unei legături afective ca stare emoțională constatată la un moment dat, nu este prevăzută de lege ca temei de decădere și nu poate fi asimilată abandonului parental în sens juridic. Jurisprudența constantă reține că drepturile părintești nu se pierd ca urmare a unui eșec relațional, ci exclusiv o sancțiune pentru o conduită grav culpabilă. Mai mult, raportul de evaluare psihologică reflectă trăirile minorului și nu stabilește existența unor acte de violențe, unui comportament abuziv sau unui pericol real și actual generat de tatăl biologic. În lipsa acestor constatări, opinia minorului, oricât de sinceră exprimată, nu poate substitui analiza juridică a conduitei părintelui și nu poate justifica excluderea definitivă a acestuia din viața copilului.

Cu privire la lipsa legăturii afective dinte copil și tatăl biologic invocată în raportul menționat, a subliniat că acesta nu s-a produs spontan și nici exclusiv din culpa pârâtului. Or, din anul 2019 și până în prezent, reclamanta a inițiat mai multe proceduri judiciare, cum ar fi încasarea și modificarea pensiei de întreținere a copiilor minori, partajul averii, și sub diferite pretexte a evitat sau a împiedicat sistematic realizarea întrevederilor dintre tatăl biologic și copil. Această conduită a generat o ruptură relațională progresivă, reflectat astăzi în percepțiile minorului.

Se relevă că, la 08 august 2025 pârâtul Bostan Anatolie a depus cerere oficială la autoritatea tutelară pentru stabilirea unui grafic de întrevederi, manifestând explicit dorința de a relua contactul cu minorul. În mod de urgență, la doar 18 zile, la 26 august 2025 reclamanta formulează acțiune de decădere și solicită efectuarea raportului de evaluare psihologică, ceea ce conturează în opinia părții pârâte un demers reactiv și strategic, nu unul dictat de existența unui pericol real pentru copil. Prin urmare, această succesiune cronologică este incompatibilă cu standardul potrivit căruia interesul superior al copilului presupune menținerea legăturilor familiare, iar separarea definitivă este admisibilă doar în situații extreme.

Din considerente expuse, se solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată cu consecința menținerii drepturilor părintești ale pârâtului Bostan Anatolie asupra minorului *****.

Poziția participanților în proces în ședința de judecată:

Reclamanta Bostan Tatiana, fiind citată legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, interesele acesteia fiind reprezentante de către avocatul stagiar Ogor Anatolie, in baza mandatului avocațial din 22 august 2025.

Reprezentantul reclamantei avocatul stagiar Ogor Anatolie, în cadrul examinării cauzei a susținut integral argumentele de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acțiunii în sensul formulat. Totodată, a menționat că, pe întreaga perioadă de la nașterea minorului, desfacerea căsătoriei între părți și până în prezent, pârâtul Bostan Anatlie nu s-a interesat în niciun mod de soarta, dezvoltarea și educația fiului. Mai mult, minorul nu

cunoaște faptul că acesta ar fi tatăl său biologic, or până la momentul înaintării acțiunii în instanța de judecată, nu a existat nici o legătură efectivă între pârât și reclamantă, cu atât mai puțin între pârât și minor. Afirmă că, în fapt, tatăl figurează exclusiv ca persoană înscrisă în certificatul de naștere, fără a avea o relație reală, afectivă și sinceră cu copilul.

A menționat că, potrivit recomandărilor formulate de psiholog în Raportul de evaluare psihologică extrajudiciară anexat la materialele dosarului, inclusiv se indică evitarea impunerii forțate a contactului direct între minor și tatăl biologic, întrucât minorul nu îl recunoaște ca figură paternă și nu există o legătură emoțională între aceștia. În aceste circumstanțe, consideră că nu există temei pentru respingerea cererii formulate, iar menținerea pârâtului în calitate de tată înscris în certificatul de naștere generează reclamantei dificultăți permanente în exercitarea drepturilor părintești, întrucât pentru diverse acte juridice sau situații ce privesc copilul este necesar acordul tatălui, acord care, în practică, este obținut cu dificultate, fiind frecvent însoțit de refuzuri sau conflicte.

Cu referire la susținerile din referința formulată de către pârât privind achitarea pensiei de întreținere, a accentuat că, simpla achitare a pensiei nu exonerează pârâtul de obligația de a exercita efectiv drepturile și obligațiile părintești. În acest sens, a invocat prevederile art. 67 Codul familiei, potrivit cărora părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere, achitarea acesteia fiind doar unul dintre elementele luate în calcul, și nicidecum o condiție unică și suficientă. Referitor la plata pensiei de întreținere, aceasta a fost achitată începând cu anul 2020, în cuantum variabil, nu în suma fixată de instanță și nu în mod constant prin intermediul executorului judecătoresc, plățile fiind efectuate neregulat, în sume diferite și la intervale inconstante.

Solicită decăderea din drepturile părintești a pârâtului Bostan Anatolie asupra copilului minor *****, născut la *****, cât și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantei Bostan Tatiana a cheltuielilor judiciare suportate în prezentul proces legate de achitarea taxei de stat și de timbru la depunerea acțiunii și cheltuieli de asistență juridică.

Fiind înștiințat legal, *pârâtul Bostan Anatolie* în ședința de judecată nu s-a prezentat, interesele acestuia au fost reprezentante de către avocatul Nicolaev Ghenadie conform mandatului avocațial din 12 ianuarie 2026.

În cadrul examinării cauzei, *reprezentantul pârâtului avocatul Nicolaev Ghenadie* a susținut cele invocate în referința depusă, solicitând respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată. Suplimentar a explicat instanței că, începând cu anul 2019 și până în prezent, reclamanta a inițiat mai multe proceduri judiciare împotriva pârâtului, precum încasarea și modificarea pensiei de întreținere, partajul averii, cât și a împiedicat sistematic relația dintre tatăl biologic și copil, generând o ruptură emoțională progresivă. La 08 august 2025, pârâtul Bostan Anatolie a solicitat oficial stabilirea unui grafic de întrevederi, însă la scurt timp, și anume la 26 august 2025, reclamanta a formulat cererea privind decăderea pârâtului din drepturile părintești și de efectuare a unui raport de evaluare psihologică a minorului, fapt ce denotă un demers strategic, nu necesitatea protejării copilului. Raportul psihologic descrie doar situația emoțională actuală, fără a analiza cauzele sau rolul reclamantei în limitarea contactului între părinte și copil. Subliniază că, decăderea din drepturile părintești nu poate fi utilizată ca un instrument de excludere, în lipsa unui pericol real pentru copil.

Reprezentanta intervenientului accesoriu, *Structura Teritorială de Asistență Socială Criuleni - Straistari Tatiana* fiind înștiințată legal, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă la 22 octombrie 2025 (f. d. 24), a solicitat examinarea cauzei în lipsă,

relatând instanței de judecată că, susține integral avizul-concluzie pe marginea acțiunii cu privire la decăderea din drepturile părintești.

La examinarea cauzei, reprezentantul intervenientului accesoriu – *Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor a sect. Botanica, mun. Chișinău* nu s-a prezentat, nu a solicitat examinarea litigiului în lipsă, cât și nu și-a expus poziția, în calitate de autoritate tutelară pe marginea pretențiilor formulate de către reclamanta Bostan Tatiana.

Motivarea instanţei :

Audiind explicaţiile participanţilor la proces, examinând materialele cauzei, analizând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le per ansamblu la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar să respingă cererea de chemare în judecată, din următoarele considerente.

Conform art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Potrivit art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 130 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 240 alin. (1) și (3) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Potrivit art. 241 alin. (5) Cod de procedură civilă, în motivare se indică circumstanţele pricinii, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

Prevederile art. 120 din Constituția Republicii Moldova coroborat cu art. 16 alin. (1) Cod de procedură civilă stipulează că, hotărârile judecătorești definitive sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Conform recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (în continuare CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că, judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de judecată evidențiază că, art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Totodată, CEDO reiterează că, deși art. 6 §1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument. Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în baza circumstanțelor cauzei.

După cum rezultă din actele dosarului, părțile Bostan Anatolie și Bostan Tatiana au înregistrat căsătoria la Primăria Dolna, raionul Strășeni la data de 27 mai 2006, înscrierea cu nr. 5. Din relațiile de căsătorie s-a născut copiii: fiica *****, născută la *****, și fiul *****, născut la *****. Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 2-1322/18 din 04 februarie 2019, căsătoria încheiată între părți a fost desfăcută, divorțul acestora fiind înregistra la Serviciul Stare Civilă Centru, mun. Chișinău la 03 octombrie 2019 (f. d. 19).

Instanța de judecată a stabilit că părinţi al copilului minor: *****, născut la *****, sunt – Bostan Anatolie și Bostan Tatiana, fapt confirmat prin copia certificatului de naştere anexat la materialele cauzei (f. d. 18).

Prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 04 februarie 2019, domiciliul copiilor ***** și ***** a fost determinat la domiciliul mamei – Bostan Tatiana, urmare fiul minor al părților locuiește la domiciliul acesteia.

La fel, instanța de judecată mai reține faptul că, prin aceeași hotărâre judecătorească s-a dispus încasarea de la pârâtul Bostan Anatolie în beneficiul reclamantei Bostan Tatiana pensia de întreţinere într-o sumă bănească fixă, pentru întreținerea copiilor minori ***** și *****, în mărime de 2200,00 lei lunar, începând cu data depunerii cererii în judecată – 29 mai 2018 și până la atingerea majoratului acestora (f. d. 37-41).

Legislația relevantă:

*La 26 august 2025, reclamanta Bostan Tatiana, prin intermediul reprezentantului său, a sesizat instanţa de judecată cu cererea sus-menţionată prin care a solicitat decăderea lui Bostan Anatolie din drepturile părinteşti în privința copilului minor *****, invocând ca temei prevederile art. 67 lit. a) din Codul familiei,* potrivit căruia părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă:

a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere;

b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară;

c) fac abuz de drepturile părinteşti;

d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicând violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului;

e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului;

f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie;

g) au săvârşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului;

precum și h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Constituția Republicii Moldova stabilește în prevederile art. 48 îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor, iar prevederile art. 50 garantează copiilor dreptul la ajutor și ocrotire specială în realizarea drepturilor sale

Art. 46 din Codul familiei stabilește că, drepturile şi obligațiile reciproce ale părinților şi copiilor rezultă din proveniența copiilor, atestată în modul stabilit de lege.

Conform art. 51 alin. (2) și (3) din Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepția cazurilor când aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educație din partea părinților, la dezvoltarea capacităților intelectuale, la libertatea gândirii şi conștiinței, la apărarea demnității şi onoarei.

Instanţa de judecată reţine că, în temeiul art. 58 alin. (1) din Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În conformitate cu art. 60 alin. (1)-(3) din Codul familiei, părinţii au dreptul şi sînt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat. Părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane. Părinţii sânt obligaţi să asigure frecventarea de către copil a şcolii până la sfârşitul anului de învăţământ în care acesta atinge vârsta de 16 ani. Instituţia de învăţământ şi forma de instruire sînt alese de către părinţi, cu luarea în considerare a opiniei copilului.

Conform prevederilor art. 68 Codul familiei, decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească. Acţiunea privind decăderea din drepturile părinteşti poate fi pornită de celălalt părinte, tutorele copilului, autoritatea tutelară locală/teritorială. Cererea privind decăderea din drepturile părinteşti se examinează cu participarea obligatorie a autorităţii tutelare locale/teritoriale.

În contextul normelor legale indicate, instanța de judecată concluzionează, că părinții au obligația de creștere, educare și îngrijire a copilului minor în mod egal şi cert. Aşa cum obligația în cauză a fost stabilită de lege, iar neexercitarea unei obligații legale atrage aplicabilitatea sancțiunilor, de asemenea prevăzute de lege, decăderea din drepturile părintești fiind prevăzută ca cea mai severă sancțiune civilă aplicată părinților pentru greșita exercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte, pentru a aplica o asemenea sancțiune instanța de judecată urmează să analizeze temeinicia motivelor de decădere a persoanei din drepturile părintești, luând ca bază interesul superior al copilului.

Astfel, raportând dispoziţiile normelor legale la circumstanţele cauzei, instanţa de judecată constată netemeinicia pretenţiilor înaintate de către reclamanta Bostan Tatiana, or din probatoriul administrat la cauză, nu rezultă că în speţă sunt întrunite criteriile legale de decădere a pârâtului Bostan Anatolie din drepturile părinteşti asupra copilului minor *****, născut la *****, din următoarele considerente.

Potrivit Hotărârii explicative a Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 6 din 17.11.2014 „Cu privire la practica judiciară de examinare a cauzelor civile ce ţin de decăderea din drepturile părinteşti”, decăderea din drepturile părinteşti este cea mai gravă sancţiune civilă luată împotriva părinţilor pentru greşita exercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte.

Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicaţi copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului. Instanţele de

judecată vor soluţiona cauzele civile privind decăderea din drepturile părinteşti prin prisma principiului enunţat, având în vedere că soluţionarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale şi în termen rezonabil constituie în sine o garanţie de protecţie a interesului superior al copilului, cât şi a familiei.

Instanța de judecată ține să menționeze că dispoziţiile art. 67 din Codul familiei nu pot fi aplicate în mod automat, ci numai în urma unei examinări ample în vederea stabilirii: 1) dacă au fost săvârşite abateri grave de către părinte, în privinţa persoanei copilului şi 2) dacă este în interesul superior al copilului, aplicarea unei astfel de măsuri.

În speţă, drept temeiuri pentru decăderea tatălui din drepturile părinteşti a fost invocat faptul, că acesta se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreținere.

În corespundere cu pct. 10 al Recomandărilor din Hotărârea explicativă menţionată, eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti include acţiunile sau inacţiunile sistematice ale părinţilor care pun în pericol sănătatea fizică şi psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condiţiilor de trai şi materiale, primejduiesc învăţătura şi instruirea copilului.

Sub aspectul enunțat instanţa de judecată reţine, că temei pentru decăderea din drepturile părinteşti nu constituie simpla neexecutare a obligaţiilor părinteşti, ci eschivarea cu rea-credinţă de la executarea acestor obligaţii.

În acest context instanța de judecată reține că, sarcina de probațiune aparține, potrivit prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, reclamantei Bostan Tatiana, însă reclamanta nu a demonstrat prin probe pertinente și admisibile, potrivit art. art. 121, 122 Cod de procedură civilă, că pârâtul Bostan Anatolie s-a eschivat de la exercitarea obligațiilor părintești în raport cu copilul lui minor: *****. Astfel, partea care a inițiat procesul nu a probat în fața instanței că tatăl copilului a refuzat sau refuză cu rea-credință și cunoștință de fapt de la exercitarea obligațiilor părintești, deși a dispus de posibilitate reală în acest sens.

Totodată instanța de judecată ține să menționeze că la materialele cauzei nu se regăsesc probe care ar confirma situaţia că pârâtul Bostan Anatolie are posibilitatea de a participa la educația, instruirea, întreținerea copilului, însă se eschivează intenţionat de la exercitarea obligațiilor părintești. Or, în cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că pârâtul Bostan Anatolie din momentul când a luat cunoștință de hotărârea cu privire la încasarea pensiei de întreținere în beneficiul copiilor săi minori, a achitat întreținerea acestora. Astfel, din nota de confirmare nr. 192p/a-292/2020 eliberată de executorul judecătoresc Novicov Dmitrii la 22 octombrie 2025 se atestă că, pârâtul Bostan Anatolie a achitat în beneficiul creditoarei Bostan Tatiana pentru întreținerea minorilor ***** și ***** în temeiul titlului executoriu nr. 2-1322/18 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la 04 februarie 2019, începând cu 29 mai 2018 până la 29 octombrie 2025 în sumă totală de 176 177,39 lei, inclusiv cheltuieli de executare în beneficiul executorului judecătoresc în sumă de 18 255,73 lei (f. d. 44).

Pe de altă parte, instanța de judecată a constatat că, debitorul Bostan Anatolie a achitat în beneficiul creditoarei Bostan Tatiana pentru întreținerea ultimei la întreținerea căreia se află un copil cu vârsta sub trei ani în cuantum de 2000,00 lei lunar, începând cu 29 mai 2018 și până la atingerea de către copilul minor *****, născut la *****, a vârstei de 3 ani, conform titlului executoriu nr. 2-1322/18 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru la 03 octombrie 2019, în sumă totală de 70 000,00 lei, dobânda de întârziere în sumă de 15 522,18 lei, cât și cheltuielile de executare în beneficiul executorului judecătoresc în sumă de 8683,21 lei, fapt ce rezultă din confirmarea nr. 192p/a-291/2020 eliberată de executorul judecătoresc Novicov Dmitrii la 22 octombrie 2025 (f. d. 43).

Concomitent, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că pârâtul nu se eschivează să achite pensia de întreținere a copilului minor, nu refuză să comunice cu copilul, să participe la educația și instruirea acestuia, însă reclamanta îi creează obstacole în vederea exercitării drepturilor și obligațiilor părintești față de fiul minor *****, în acest sens adresându-se la 08 august 2025 către Structura Asistență Socială și Protecție a Familiei Criuleni în vederea stabilirii graficului de întrevederi a tatălui cu fiul (f. d. 42).

În virtutea celor stabilite, instanţa de judecată consideră necesar să respingă ca neîntemeiate argumentele reclamantei şi reprezentantului acesteia prin care susține că pârâtul Bostan Anatolie manifestă dezinteres faţă de copil, nu-şi onorează obligaţia şi se eschivează de la executarea obligaţiilor părinteşti, nu participă la procesul de educare a copilului, acesta părăsind familia, or aceste circumstanţe nu şi-au găsit confirmare în şedinţa de judecată.

Mai mult, din explicațiile părții pârâtei date în cadrul examinării cauzei, rezultă că pârâtul a încercat de nenumărate ori să participe la instruirea și educația copilului lor, însă toate tentativele sale de a contacta şi comunica cu fiul prin intermediul reclamantei Bostan Tatiana erau soldate cu eșec în rezultatul ignoranței din partea reclamantei.

Nu în ultimul rând instanța de judecată ține să menționeze că, neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancţiunea decăderii, or, nu orice atitudine sau comportament necorespunzător al părinţilor conduce la decăderea din drepturile părinteşti.

Din analiza comportamentală a pârâtului manifestată pe parcursul examinării cauzei instanța a concluzionat lipsa, în comportamentul lui Bostan Anatolie a gradului de gravitate care ar întruni vreun temei de decăderea a acestuia din drepturile părintești, or pentru decăderea din drepturile părintești este necesară existenţa unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credinţă, inclusiv cu viclenie, de la exercitarea obligațiilor părintești.

Pe cale de consecinţă, instanţa conchide că partea reclamantă nu a prezentat probe suficiente, utile și pertinente ce ar confirma eschivarea cu rea-credință a pârâtului de la exercitarea obligațiilor părintești față de copilul minor *****. Or instanța de judecată reiterează că anume rea-credința părintelui în raport cu drepturile copilului constituie temei de decădere din drepturile părintești.

În virtutea celor constatate, instanţa de judecată accentuează că principiul interesului superior al copilului, reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru R. Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui este o obligaţie de prim ordin pentru toate statele membre care au ratificat-o, iar potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţie, în toate acţiunile care privesc copii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Concomitent, conform art. 9 Republica Moldova s-a angajat să vegheze ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile si procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului.

O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau când părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului.

Statele părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

De asemenea, drepturile şi obligaţiile copilului sunt reglementate de Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, care în prevederile art. 2 alin. (2) stabileşte că protecţia drepturilor copilului este asigurată de organele competente respective şi de organele de drept.

În conformitate cu art. 16, 17 al Legii nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului. Copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Conform art. 18 alin.(1) a Legii privind drepturile copilului - ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinând cont în primul rând de interesele acestuia.

Totodată, potrivit jurisprudenţei pertinente a Curţii Europene a Drepturilor Omului în materia relaţiilor familiare, pentru un părinte şi copilul său, faptul de a fi împreună reprezintă elementul fundamental al vieţii de familie chiar dacă relaţia între părinţi a fost ruptă (Elsholz vs Germania, hotărâre din 13 iulie 2000, §43). Măsurile ce implică decăderea din drepturile părinteşti ar trebui să fie aplicate numai în circumstanţe excepţionale şi pot fi justificate doar dacă sunt motivate de o cerinţă imperativă care se referă la interesele copilului (M.D. şi alţii vs Malta, hotărâre din 17 iulie 2012, §76).

Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului notează că pentru identificarea interesului superior al copiilor într-un caz particular trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și în al doilea rând, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit (cauza Gnahore vs.
Franța [8], hotărâre din 19 septembrie 2000, § 59, și cauza R. și H. vs. Regatul Unit al Marii Britanii, hotărâre din 31 mai 2011, § 73-74).

Aplicarea interzicerii totale şi absolute a exercitării drepturilor părinteşti,
prin efectul legii, fără niciun control al instanţelor cu precădere asupra interesului minorilor, nu poate răspunde unei cerințe primordiale referitoare la interesele copiilor și, prin urmare, nu poate urmări un scop legitim, cum este protecția sănătății, a moralei sau a educației minorilor (cauza Sabou și Pârcălab vs. România, hotărâre din 28 septembrie 2004, § 48-49).

În raport cu temeiul invocat de partea reclamantă în susținerea decăderii din drepturile părintești al tatălui asupra copilului minor prevăzut la art. 67 lit. a) Codul familiei, și anume **eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere**, instanța reține următoarele.

Instanța de judecată remarcă că, cea mai gravă sancţiune juridico-civilă pentru exercitarea necorespunzătoare a obligaţiilor părinteşti este decăderea din drepturi părinteşti, care este configurată în legislaţie drept o pedeapsă represivă pentru greşita exercitare a drepturilor şi îndatoririlor de părinte, sau neglijenţa gravă în îndeplinirea obligaţiilor de părinte, dar şi drept o măsură de protecţie a copilului, prin prisma principiului asigurării şi promovării cu prioritate a

interesului major al copilului. La determinarea răspunderii juridice a părinţilor se ţine cont atât de latura juridică, cât și de categoriile morale.

Astfel, instanța de judecată reține constatările din Hotărârea Curții Constituționale din 06 iulie 2017 privind excepția de neconstituționalitate a art. 67 lit. f) Codul familiei, unde a subliniat că măsura decăderii din drepturile părintești nu poate fi aplicată în mod arbitrar, fiind necesar asigurarea unui just echilibru între drepturile în concurs, în acest caz dreptul la viaţa de familie și interesul superior al copilului. A mai notat că, măsura decăderii din drepturile părintești va fi aplicată ca o *ultima ratio*, atunci când alte mijloace de apărare a interesului primordial al copilului sunt insuficiente sau lipsite de eficacitate. Cu toate că dreptul la respectarea şi ocrotirea vieţii de familie nu comportă un caracter absolut, orice imixtiune trebuie să fie prevăzută de lege, să fie justificată de un scop legitim, să fie proporţională cu situaţia care a determinat-o şi să nu atingă existenţa dreptului în sine.

Din explicațiile din cererea de chemare în judecată, cât și actele cauzei, urmează că în urma desfacerii căsătoriei între Bostan Anatolie și Bostan Tatiana, copiii comuni ai acestora ***** și *****, au rămas la educația și întreținere mamei.

Cum a fost reținut anterior, în speța dată, drept temei de decădere reclamanta Bostan Tatiana a invocat faptul că pârâtul Bostan Anatolie se eschivează de la plata regulată și constantă a pensiei de întreținere a copilului minor, nu manifestă nici un interes în susținerea financiară a acestuia și nici într-un fel nu se implică în educarea și menținerea unei legături parentale cu copilul. Aici, instanța de judecată subliniază faptul că, eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești include acțiunile sau inacțiunile sistematice ale părinților care pun în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condițiilor de trai și morale, sau primejduiesc învățătura și instruirea copilului.

Pe de altă parte, instanța ține să accentueze că neexercitarea corespunzătoare a drepturilor părintești sau eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești trebuie să aibă o anumită gravitate pentru a atrage sancțiunea decăderii, astfel că nu orice atitudine sau comportament defectuos al părinților conduce la decăderea din drepturile părintești.

În concluzie, decăderea din drepturile părintești este sancțiunea prin efectul căreia părintele care își îndeplinește drepturile sau își realizează obligațiile părintești contrar intereselor copilului, își pierde aceste drepturi. Decăderea din drepturile de părinte constituie o măsură ce poate fi luată numai în interesele minorului și urmărește protejarea acestor interese.

Ținând cont de aspectele invocate de către reclamanta Bostan Tatiana privind decăderea din drepturile părintești în temeiul dispozițiilor art. 67 lit. a) din Codul familiei, instanța reține că în situația din speță urmează a demonstrată intenția tatălui Bostan Anatolie de eschivare de la executarea obligațiilor părintești, care urma a fi probată prin circumstanțe concrete sau careva acte de constatare, precum că pârâtul acționează cu rea-intenție, prin prisma art. art. 63, 318, 319 Cod contravențional sau art. 320 Cod penal, însă asemenea probe nu au prezentate instanței de judecată. Or, luând în considerație că decăderea din drepturile părintești este o sancțiune drastică, aceasta urmează a fi aplicată față de părinți numai în cazul constatării faptului că alte măsuri luate față de părinții care nu își onorează obligațiile nu au dat nici un efect, ca exemplu preîntâmpinarea părinților, atragerea la răspundere contravențională, etc.

Afirmațiile părții reclamante precum că pârâtul Bostan Anatolie cu rea-voință se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, nu s-a interesat în nici un mod de soarta, dezvoltarea și educarea minorului, nu a vizitat copilul, nu s-a interesat de viața și sănătatea acestuia, lipsa legăturii efective între pârât și copil, nu a manifestat implicare în viața fiului, nu-i

acordă mamei Bostan Tatiana de a solicita decăderea din drepturile părinteşti a tatălui biologic Bostan Anatolie, fiind impusă demonstrarea rea-credința tatălui.

La acest capitol urmează de menționat că, noțiunea de: *eschivare de la exercitarea obligațiilor părinteşti* presupune acțiunea de a se sustrage de la îndeplinirea unei obligații, astfel confirmarea eliberată de administrația Grădiniței de copii ********** din 10 septembrie 2025 privind implicarea exclusivă a mamei în frecventarea instituției de către minor, Nota informativă eliberată de medicul de familie a Centrului de Sănătate Muncești, mun. Chișinău din 02 octombrie 2025 privind necolaborarea tatălui copilului cu instituția medicală cu referire la starea de sănătate a fiului, inclusiv concluziile Raportului de evaluare psihologică nr. 27 din 16 octombrie 2025 privind lipsa unei legături afective a copilului cu tatăl biologic, inclusiv necunoașterea membrilor familiei extinse pe linia paternă, sunt insuficiente pentru a convinge instanța de judecată despre rea-intenția pârâtului de a executa obligațiile sale părinteşti ce țin de contribuția sa materială și morală.

În contextul celor enumerate, instanța de judecată reține că argumentele indicate de reclamantă precum că, pârâtul se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere, nu pot servi drept temei pentru decăderea din drepturile părinteşti ale tatălui, or legislația consacră ca valoare primordială interesului copilului care se manifestă prin dreptul acestuia de a avea ambii părinți, de a comunica cu aceștia și de a beneficia de grija ambilor.

Mai mult ca atât, reclamanta în cadrul examinării cauzei nu a convins instanța de judecată că pârâtul Bostan Anatolie se eschivează în mod voit și reiterat de la executarea obligațiilor părinteşti care îi revin potrivit legii. Or, simpla constatare a faptului că părintele nu contribuie financiar la întreținerea copilului sau că nu întreține relații personale cu acesta nu este suficientă. Instanța de judecată nu a stabilit că, tatăl refuză în mod nejustificat să participe la educația, dezvoltarea morală și sprijinirea copilului sau că acesta manifestă dezinteres total față de copil, prin lipsa oricărei inițiative de comunicare (vizite, apeluri telefonice, solicitări de legături personale). Dimpotrivă, absența contribuției materiale și afective a tatălui biologic față de copil este determinată de acțiunile și atitudinea obstructivă a mamei copilului precum limitarea nejustificată a accesului, refuzul de colaborare în ceea ce privește creșterea copilului, cât și existența unui conflict parental nerezolvat.

Or, a decădea un părinte din drepturi doar pe temeiul constatării pasivității sale aparente, fără a investiga dacă acea pasivitate este rezultatul unei eschivări reale și culpabile sau al unei marginalizări parentale de facto, înseamnă a aplica formal și mecanic o sancțiune gravă, fără respectarea principiului proporționalității și fără a pune în centrul analizei interesul superior al copilului.

În contextul celor expuse și călăuzindu-se de principiul prevalării interesului superior al copilului, apărat și garantat atât de prevederile naționale, cât și de cele internaționale, instanța de judecată concluzionează că în speță nu este în interesul copiilor de a fi decăzut din drepturi tatăl Bostan Anatolie. Din contra, instanța consideră că prin decăderea din drepturile părinteşti a tatălui pe motive formale și inexistente, deoarece nu au fost probate de reclamantă, se lezează interesele minorului, în condițiile în care părintele copilului nu a renunțat la drepturile sale, urmare în speță, decăderea din drepturile părinteşti a tatălui nu este o acțiune care are drept scop protejarea copilului, asigurarea dezvoltării lui morale şi asigurarea unor condiții de trai care să nu-i primejduiască dezvoltarea şi instruirea armonioasă și efectivă.

Pe cale de consecință, instanța de judecată ajunge la concluzia respingerii cererii de chemare în judecată depusă de Bostan Tatiana către Bostan Anatolie, intervenienți accesorii

Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor a sect. Botanica, mun. Chișinău și Structura Teritorială de Asistență Socială Criuleni privind decăderea din drepturile părintești în privința copilului minor *****, născut la *****, ca fiind lipsită de suport probatoriu.

Conducându-se de prevederile articolelor 205-206, 236, 238-241, 362 alin.(1) din Codul de procedură civilă al RM, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată înaintată de Bostan Tatiana către Bostan Anatolie, intervenienți accesorii Direcția pentru Protecția Drepturilor Copiilor a sect. Botanica, mun. Chișinău și Structura Teritorială de Asistență Socială Criuleni privind decăderea din drepturile părintești în privința copilului minor *****, născut la *****, cât și compensarea cheltuielilor judiciare, se respinge ca neîntemeiată.

Se explică participanților la proces că sunt în drept de a solicita în mod expres întocmirea hotărârii integrale în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Hotărârea cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător /*semnătura*/ Clevada Adrian

Copia corespunde originalului:
Judecător Clevada Adrian